



Lovtidende A

2015

Udgivet den 28. august 2015

26. august 2015.

Nr. 976.

Bekendtgørelse om ikrafttræden af den reviderede konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om arv og dødsboskifte

I medfør af § 98, stk. 2, i arveloven, lov nr. 515 af 6. juni 2007, fastsættes:

§ 1. Den nordiske konvention af 19. december 1934 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om arv og dødsboskifte som ændret ved overenskomst af 9. december 1975 og overenskomst af 1. juni 2012 sættes i kraft.¹⁾

Stk. 2. Den danske sprogversion af konventionen er medtaget som bilag til bekendtgørelsen.

§ 2. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. september 2015.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 348 af 24. juni 1976 om ikrafttræden af konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om arv og dødsboskifte ophæves.²⁾

Stk. 3. Bestemmelsen i art. 28 i den nordiske konvention af 19. december 1934 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om arv og dødsboskifte gælder dog for Island, indtil konventionen af 16. marts 1932 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme er ophævet og erstattet af andre regler om emnet.

Stk. 4. Reglerne i den nordiske konvention af 19. december 1934 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om arv og dødsboskifte som ændret ved overenskomst af 9. december 1975 gælder fortsat i tilfælde, hvor en arvelader er død før den 1. september 2015, og når en efterlevende ægtefælle har hensiddet i uskiftet bo, og den førstafdøde ægtefælle er død før den 1. september 2015.

Justitsministeriet, den 26. august 2015

SØREN PIND

/ Henrik Hjort Elmquist

-
- ¹⁾ I henhold til § 98, stk. 1, i arveloven, lov nr. 515 af 6. juni 2007, har regeringen den 1. juni 2012 indgået overenskomst med den finske, islandske, norske og svenske regering om ændring af artiklerne 1-3, 8-12, 16-21, 23, 24 og 27, om tilføjelse af artikel 3a og 3b og om ophævelse af artiklerne 5-7 og artikel 15 i den konvention om arv og dødsboskifte, der er indgået mellem disse lande den 19. november 1934 som ændret ved overenskomst af 9. december 1975. Overenskomsten trykkes i Lovtidende C.
- ²⁾ Overenskomsten af 1. juni 2012 finder ikke anvendelse på Færøerne. Bekendtgørelse nr. 348 af 24. juni 1976 om ikrafttræden af konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om arv og dødsboskifte finder derfor fortsat anvendelse for Færøerne.

Bilag 1

Konventionen af 19. november 1934 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om arv og dødsboskifte som ændret ved overenskomst af 9. december 1975 og overenskomst af 1. juni 2012.

I. Arv og testamente

Artikel 1.

Bestemmelserne i denne konvention finder anvendelse i sager om arv og testamente efter en person, der ved sin død var statsborger og bosat i en kontraherende stat, medmindre andet følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis.

Artikel 2.

Medmindre arveladeren har bestemt andet i henhold til artikel 3, anvendes loven i den kontraherende stat, hvor arvelader var bosat ved sin død, i sager om ret til arv efter vedkommende.

Fremgår det undtagelsesvis af alle sagens omstændigheder, at den afdøde ved sin død havde en klart tættere tilknytning til en anden kontraherende stat end den, hvis lov skulle finde anvendelse i henhold til stk. 1, er det loven i denne anden stat, der skal anvendes på spørgsmål om ret til arv.

Artikel 3.

Arvelader kan bestemme, at retten til arv efter vedkommende skal afgøres efter loven i den kontraherende stat, hvor arvelader på tidspunktet for beslutningen eller ved sin død er statsborger.

En arvelader, der er statsborger i flere kontraherende stater, kan vælge loven i en af de stater, hvor den pågældende er statsborger på det tidspunkt, hvor valget træffes eller ved sin død.

Har arvelader bestemt, at retten til arv efter vedkommende skal afgøres efter loven i en ikkekontraherende stat, skal gyldigheden heraf afgøres efter de almindelige regler, som gælder herom i hver kontraherende stat.

Artikel 3a.

En bestemmelse om lovvalg skal for at være gyldig have den form, der er gældende for et testamente, eller fremgå af bestemmelserne i et testamente. En tilbagekaldelse af en bestemmelse om lovvalg skal for at være gyldig have den form, der er gældende for tilbagekaldelse af et testamente. Ved prøvelse af formkravene til bestemmelsens eller tilbagekaldelsens gyldighed, finder artikel 8 tilsvarende anvendelse.

Artikel 3b.

En kontraherende stat kan beslutte, at en bestemmelse om lovvalg, som nævnt i artikel 3, foretaget af en arvelader, der er bosat i den pågældende stat på tidspunktet for lovvalget, ved et skifte i denne stat kun er

gyldigt i forhold til arveladers ægtefælle eller samlever, hvis lovvalget er meddelt ægtefællen eller samleveren.

Artikel 4.

Ophævet.

Artikel 5.

Ophævet.

Artikel 6.

Ophævet.

Artikel 7.

Ophævet.

Artikel 8.

Arveladers testamente skal i henseende til formen anses for gyldigt, hvis testamentet opfylder de formkrav, som er foreskrevet i loven på det sted, hvor testamentet er oprettet, eller hvor testator var bosat enten ved oprettelsen eller ved sin død, eller i loven i en stat, hvor testator var statsborger enten ved oprettelsen eller ved sin død. For så vidt testamentet angår fast ejendom skal det også anses for gyldigt i henseende til formen, hvis testamentet opfylder de formkrav, som er foreskrevet i loven på det sted, hvor ejendommen ligger.

Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved ændring eller tilbagekaldelse af testamentet. Tilbagekaldelse skal også anses for gyldig i henseende til formen, hvis tilbagekaldelsen er i overensstemmelse med en lov, efter hvilken det testamente, der tilbagekaldes, var gyldigt i henseende til formen efter reglerne i stk. 1.

Havde testator efter loven i en ikkekontraherende stat domicil i denne stat, kan dette domicil påberåbes i stedet for bopæl i tilfælde, som omfattes af stk. 1 og 2.

Opstår der i øvrigt efter stk. 1-3 spørgsmål om at anvende loven i en ikkekontraherende stat, skal de almindelige regler, som gælder herom i hver kontraherende stat, anvendes.

Artikel 9.

Den alder og myndighed, som kræves til oprettelse eller tilbagekaldelse af testamentet, bedømmes efter loven i den kontraherende stat, hvis lov ifølge artikel 2 eller 3 skal finde anvendelse i sager om ret til arv efter afdøde. Arvelader skal også anses for at have haft den påkrævede alder og myndighed til at oprette eller tilbagekalde testamentet, hvis vedkommende havde en sådan alder og myndighed ifølge loven i den kontraherende stat, hvor vedkommende på tidspunktet for oprettelsen eller tilbagekaldelsen var bosat.

Hvis arvelader på det pågældende tidspunkt var bosat i en ikkekontraherende stat, finder de almindelige regler, der gælder i hver kontraherende stat, anvendelse.

Artikel 10.

Spørgsmål om testamentets eller tilbagekaldelsens ugyldighed på grund af testators sindstilstand eller på grund af svig, vildfarelse, tvang eller anden utilbørlig påvirkning, bedømmes efter loven i den af staterne, hvor testator var bosat, da testamentet blev oprettet eller tilbagekaldt. Hvis testator på det pågældende tidspunkt var bosat i en ikkekontraherende stat, finder de almindelige regler, der gælder i hver kontraherende stat, anvendelse.

Artikel 11.

Bestemmelser i finsk eller svensk lov om, at en arving, som vil anfægte et testaments gyldighed, skal rejse sag inden en vis tid, efter at testamentet er forkyndt for ham (testamentsklander), finder også anvendelse på et testamente efter en statsborger i en anden kontraherende stat, hvis testator ved dødsfaldet var bosat i Finland eller Sverige.

Bestemmelser i norsk lov om, at en ret i henhold til testamente og indvendinger mod gyldigheden af et testamente skal gøres gældende inden visse frister, finder også anvendelse på et testamente efter en statsborger i en anden kontraherende stat, hvis testator ved dødsfaldet var bosat i Norge.

Artikel 12.

Hvis arvelader har indgået en arvepagt, givet en døds gave, eller der er givet arveafkald over for arvelader, skal den bindende virkning heraf bedømmes efter den stats lov, som på det tidspunkt ifølge artikel 2 eller 3 var gældende for retten til arv efter vedkommende.

Det samme gælder spørgsmål om, hvorvidt midler, som en arving har modtaget af arveladeren, mens den levede, skal anses som forskud på arv.

Hvis der ifølge stk. 1 eller 2 opstår spørgsmål om anvendelse af loven i en ikkekontraherende stat, finder de almindelige regler, der gælder i hver kontraherende stat, anvendelse.

Artikel 13.

De særlige regler, som i nogen af staterne gælder om en arvinges ret til fast ejendom med tilbehør eller om en arveladers adgang til ved testamente at råde over sådan ejendom til fordel for enkelte arvinger, finder anvendelse på ejendom i denne stat.

Retten til ved testamente at træffe fideikommissariske bestemmelser vedrørende fast ejendom eller andre bestemmelser over sådan ejendom til fordel for ufødte bedømmes ligeledes efter loven i den stat, hvor ejendommen ligger. På retten til at træffe sådanne bestemmelser angående andet end fast ejendom kommer denne konvention ikke til anvendelse.

Artikel 14.

Efterlader en statsborger i en af staterne sig adoptivbarn, og er adoptionsbevillingen i en af disse stater meddelt med forbehold om ret for adoptanten til uafhængig af adoptionen at råde over sine efterladenskaber, skal dette forbehold have gyldighed også i de andre stater.

Artikel 15.

Ophævet.

Artikel 16.

Forældelse af retten til arv eller legat efter arvelader bedømmes efter loven i den kontraherende stat, hvis lov ifølge artikel 2 eller 3 skal finde anvendelse i sager om ret til arv efter afdøde.

II. Arveladers gæld*Artikel 17.*

Arvingers ansvar for gæld efter en statsborger i en kontraherende stat eller for opfyldelse af legat eller testamentarisk pålæg bedømmes efter loven i den kontraherende stat, hvor arvelader ved sin død var bosat.

Artikel 18.

Præklusivt proklama, som er udstedt i boet får ikke virkning med hensyn til kendte fordringer, når fordringshaveren er bosat i en anden kontraherende stat og ikke i tide har fået særskilt meddelelse om proklamaet og dets virkning eller på anden måde er blevet bekendt hermed.

III. Skiftebehandling*Artikel 19.*

Behandling af et dødsbo og skifte mellem afdødes arvinger og den efterlevende ægtefælle skal, når afdøde var statsborger i en kontraherende stat, foregå efter loven i den kontraherende stat, hvor vedkommende var bosat, og skal høre under retterne eller myndighederne i denne stat, for så vidt loven henlægger behandlingen til retten eller myndigheden.

Har en efterlevende ægtefælle, der er statsborger i en kontraherende stat, siddet i uskiftet bo, og skal boet skiftes, foregår behandlingen efter loven i den af staterne, hvor den efterlevende ægtefælle er eller ved sin død var bosat, og i den udstrækning, hvori loven foreskriver det, under medvirkning af denne stats retter.

Behandlingen af boet skal også omfatte formue tilhørende boet, som findes i en anden kontraherende stat.

Artikel 20.

En efterlevende ægtefælles ret til på skifte at udtage visse ejendele mod eller uden vederlag bedømmes efter den lov, som ifølge artikel 19 er bestemmende for behandlingen af boet. Det samme gælder ægtefælens adgang til på skifte at opnå udsættelse med udbetalingen af en arvelod, mod at arvingen får panteret for sin fordring, dog således at panteret i ejendele, som findes i andre kontraherende stater kun kan stiftes efter de der gældende regler.

Artikel 21.

Twistigheder om retten til arv eller legat efter nogen, som var statsborger i en kontraherende stat, og var bosat i en sådan stat, om en ægtefælles rettigheder eller om fordringer, som gøres gældende mod dødsboet og ikke mod arvingerne eller ægtefællen personlig hører under retterne i den stat, hvis lov efter artikel 19 er bestemmende for behandlingen af boet.

Er parterne enige, kan sagen dog anlægges i en anden kontraherende stat, medmindre boet er under behandling af retten, testamentseksekutor, bobestyrer eller en af retten beskikket boutredningsman eller skiftesman, eller sagen angår det i et sådant bo foretagne skifte. Sag om gyldigheden af et testamente, oprettet af nogen, som var bosat i Finland eller Sverige (testamentskländer), kan ikke anlægges i de andre stater. Det samme gælder sag, hvorved skifte efter nogen, som var bosat i Finland, søges omstødt (kländer).

Artikel 22.

Er der i en anden af staterne end den, hvis lov er bestemmende for bobehandlingen, ejendele, som tilhører boet, skal retterne i den stat, hvor ejendelene findes, på begæring sørge for disses registrering og midlertidige bevaring samt for salg af ejendele, som ikke hensigtsmæssigt lader sig opbevare. I øvrigt skal myndighederne i sidstnævnte stat på begæring yde bistand ved bobehandlingen i den udstrækning, hvori det er hjemlet ved loven i denne stat.

Begæringen kan rettes umiddelbart til vedkommende myndighed. Omkostningerne kan, om fornødent, forlanges udredede forskudsvis. Skriftstykker, som er affattet på finsk eller islandsk, skal være ledsaget af bekræftet oversættelse til dansk, norsk eller svensk.

Har dødsfaldet fundet sted i en anden stat end den, hvor den afdøde var bosat, skal de efterladte ejendele også uden begæring tages i forvaring efter de på stedet gældende forskrifter.

Artikel 23.

Er et dødsbo, som omhandles i artikel 19, under bobestyrerbehandling i Danmark eller offentlig skiftebehandling i Island eller Norge, skal lovbestemmelser, der indskrænker en fordringshavers adgang til tvangsfuldbyrdelse overfor boet, også anvendes med hensyn til ejendele, som findes i en anden kontraherende stat end den, hvor boet behandles. Dette gælder dog ikke adgangen til at inddrive skatter og andre offentlige afgifter, som er pålagt i den stat, hvor ejendele findes, eller adgangen til at opnå fyldestgørelse i ejendele, hvori fordringshaveren har panteret eller tilbageholdelsesret.

Artikel 24.

Er et dødsbo, som omhandles i artikel 19, under bobestyrerbehandling i Danmark eller offentlig skiftebehandling i Island eller Norge, finder artikel 7 i konvention om konkurs af 7. november 1933 tilsvarende anvendelse ved afgørelse af spørgsmål om fortrinsret for fordringer.

Artikel 25.

Lovbestemmelser i en af staterne om, at tinglysning er nødvendig, for at rettigheder, som er erhvervet ved retshandel eller ved udlæg eller udpantning, skal have gyldighed overfor et dødsbo, kommer ikke til anvendelse på ejendele, som ved dødsfaldet findes i de andre stater.

Artikel 26.

For så vidt anvendelse af foranstående bestemmelser afhænger af, hvor en formuegenstand befinder sig, skal en fordring, som tilhørte arveladeren, anses for at være i den stat, hvis lov efter artikel 19 er bestemmende for behandlingen af boet. Er fordringen knyttet til gældsbeholdning eller andet dokument, hvis forevisning er nødvendig for at gøre den gældende, anses den dog for at være i den stat, hvor dokumentet findes.

Registreret skib eller luftfartøj anses for at befinde sig i den stat, hvor det har hjemsted.

IV. Almindelige bestemmelser*Artikel 27.*

Har en ret i en af de kontraherende stater truffet afgørelse om, at et bo, som omhandles i artikel 19, skal behandles af retten, skifteretten, boudredningsman, bobestyrer eller testamentseksekutor eller skiftes under medvirken af skiftesman, eller at det skal udleveres til privat skifte, er afgørelse bindende også i de andre stater.

Artikel 28.

Om anerkendelse af fuldbyrdelse af afgørelser og forlig om ret til arv eller legat, en efterlevende ægtefælles rettigheder, dødsboskifte og ansvar for en arveladers gæld gælder loven i den stat, hvori anerkendelse eller fuldbyrdelse skal ske.

Artikel 29.

Denne konvention kommer ikke til anvendelse, når arveladeren er død før konventionens ikrafttræden, og heller ikke, når en efterlevende ægtefælle har hensiddet i uskiftet bo, og den førstafdøde ægtefælle er død før det nævnte tidspunkt.

Artikel 30.

Konventionen skal ratificeres, og ratifikationsdokumenterne skal deponeres i det danske udenrigsministeriums arkiv, så snart ske kan.

Konventionen træder i kraft mellem de ratificerende stater den 1. januar eller den 1. juli, der indtræder, når tre måneder er forløbet, efter at mindst tre af staterne har deponeret deres ratifikationsdokumenter. I forhold til senere ratificerende stater træder konventionen i kraft den 1. januar eller den 1. juli, der indtræder, når tre måneder er forløbet efter deponeringen af ratifikationsdokumentet.

Enhver af staterne kan i forhold til hver af de andre opsiges konventionen med en frist af et år til ophør en 1. januar eller en 1. juli.

Slutprotokol

I forbindelse med undertegnelsen i dag af konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om arv og dødsboskifte har de befuldmægtigede for de kontraherende stater afgivet følgende erklæring:

De kontraherende stater er enige om, at anmodning om oplysning angående indholdet af den i en af staterne gældende lov bliver at fremsende fra vedkommende justits- eller udenrigsministerium og rettes, når der spørges om dansk, finsk, islandsk eller norsk lov, til justitsministeriet, og når der spørges om svensk lov, til udenrigsdepartementets retsafdeling. Oplysninger skal altid meddeles i det omfang, hvori der foreligger udtrykkelige lovbestemmelser, og skal i øvrigt gives i den udstrækning, forholdene tilsteder.

Overenskomsten af 1. juni 2012, der træder i kraft den 1. september 2015, indeholder følgende overgangsbestemmelse:

Bestemmelserne i denne overenskomst finder ikke anvendelse, når arvelader er død før overenskomstens ikrafttræden, og heller ikke, når en efterlevende ægtefælle har hensiddet i uskiftet bo, og den førstafdøde ægtefælle er død før det nævnte tidspunkt.